

[Anders Poulsen]

og som det ikke skal lykkes hr. Lykketoft at lægge for had.

Forklaringen på det sunde er den ganske enkle, at mange virksomheder i dette samfund ikke er i stand til at bære de store kapitalomkostninger, forrentning, afskrivning, som der er i dag, og som er for store i forhold til disse virksomheders indtjening. De kan skaffe sig nogle lavere kapitalomkostninger ved at gå ind i disse lejearrangementer, og dér kan det ikke hjælpe noget, at hr. Lykketoft stirrer sig blind på fradragsværdien hos de lønmodtagere, der danner finansierungsgrundlaget for de i øvrigt rigtige, sunde forretningsmæssige dispositioner.

Men jeg vil gentage, at venstre gerne medvirker til at bortluge uhensigtsmæssighederne, det område, hr. Lykketoft kalder fidusområdet.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Vi er naturligvis enige i hr. Bernhard Baunsgaards konklusion, at det ikke kan nytte noget at skabe forbrug, uden at der er produktion bagved, og derfor kan man ikke øge forbruget på den måde, hr. Bernhard Baunsgaard nævnte, nemlig ved at fordoble arbejdsløshedsunderstøttelsen, altså statens udgift til mere arbejdsløshedsunderstøttelse, og opræve den fra de produktive i stedet for.

Men derimod er det, vi her taler om, hvad enten det er slagterier, transformatorstationer, færger, eller hvad der er tale om, gode, sunde og produktive arbejdspladser, og dér overdriver hr. Lykketoft ganske og aldeles, når han taler om, at det væsentlige er, at nogle får bankprofitter eller lignende. Nej, det væsentlige er, at den, der sælger pølsemaskinen, eller hvad der nu er tale om, får salgssummen for pølsemaskinen, og større er omkostningerne trods alt ikke i dette land, selv om man har mægler, advokat, bank og andet djævelskab på, end at sælgeren trods alt bevarer broderparten af, hvad han afhænder. Det vil et svineslagteri enten bruge til at forbedre og udbygge sit produktionsapparat for eller udlodde til sine andelshavere, altså vore svineproducenter rundt omkring, så pengene går til produktion, pengene går til flere arbejdspladser under alle omstændigheder.

Skulle bankerne blive lidt bedre konsolideret, end de ellers er, gør det nu ikke noget, for det er ikke nogen ulempe for et samfund at have et velkonsolideret pengevæsen, så man ikke oplever alt for mange pengeinstitutrak.

Skulle der endelig være en eller anden tandlægeassistent – for det er jo den slags, man må tale om, idet en tandlæge, der er selvstændigt erhvervsdrivende, ikke kan bruge etableringsfondskontoen overhovedet – men skulle der endelig være en eller anden tandlægeassistent, som kan få råd til at spise nogle flere marcipanbrød, så bliver virkningen, at Anthon Berg kan anskaffe nogle flere marcipanbrødsmaskiner og ansætte nogle flere chokoladearbejdere, og det skal vi også bare være glade for.

Derfor er alt godt i det område, der hedder etableringskonto, og begrebet utilsigtet spekulationsmisbrug må totalt afvises, det er kun de totalt ukyndige, der kan påstå noget sådant.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg er ked af at forlænge debatten, for der er måske ikke så meget nyt at sige, men der er måske stadig væk til hr. Glistrup det at sige, at det beror på en forkert analyse af profitfordelingen i disse arrangementer, når hr. Glistrup kan hævde, at det væsentligst er de selskaber, der hidtil har ejet maskinerne, der tjener på dette. De tjener selvfølgelig lidt på det, og først og fremmest tjener de selskaber, som har en aparte beskatning i forhold til den almindelige selskabsbeskatning, noget på det.

Men igen har vi et udmærket eksempel på, at det er nogle forvridninger, nogle skævheder i skattesystemet, som vi skal have rettet, fordi der er konkurrencemæssige uligheder i muligheden for at udnytte disse skattefiduser, også set fra virksomhedernes side.

Det, der egentlig bragte mig herop, var hr. Anders Poulsens forkert anbragte insinuationer om, at jeg var imod leasing som forretningsform. Jeg synes, det er en aldeles udmærket forretningsform. Det har jeg overhovedet ikke beskæftiget mig med, det synes jeg var så selvindlysende, at jeg ikke behøvede at sige det til hr. Anders Poulsen. Men selvfølgelig skete der det, som der ofte sker, når hr.